

det ikke var sat paa Krigsfod, fik Sygepasserne ikke den Undermunderingsgodtgørelse, som de Sygepassere fik, der var ved Lazaretter, som var satte paa Krigsfod. Saa spørger det ærede Medlem mig, om der er Forskel paa de to Lazaretter, det i Assens og det i Vejle. Dertil maa jeg sige, at det er ikke mig, der skal afgøre dette; det afgøres af Militærmyndighederne paa Krigens Tid, og det er afgjort derhen, at man mener, at Lazarettet i Vejle var sat paa Krigsfod, medens det i Assens ikke var det. Men saa spørger det ærede Medlem yderligere, hvori den Forskel består. Og i saa Henseende tror jeg nok, at jeg kan besvare hans Spørgsmaal. Afgørelsen ligger simpelthen deri, at der, for at en Mand, som har deltaget i Krigen, skal betragtes som Veteran, maa have været en Art Faremoment til Stede. Der menes med, at Afdelingerne har været satte paa Krigsfod, at der for Deltagerne: for Soldaterne, for Sygepasserne har været et Moment af Fare til Stede. Naar en Afdeling har ligget i København, har den ikke været sat paa Krigsfod. Det ærede Medlem kunde med samme Ret spørge, om det gør nogen Forskel, om Afdelingen har ligget i Odense, København eller Vejle. Ja, det gør den Forskel, om der efter de militære Myndigheders Mening den Gang — og videre kan man ikke godt komme — for den og den Afdeling var det Faremoment til Stede, som gjorde, at man kunde benytte Udtrykket: „sat paa Krigsfod“. Naar et saadant Faremoment efter de militære Myndigheders Mening den Gang ikke var til Stede for Lazarettet i Assens' Vedkommende — og man tør nok sige, at Lazarettet i Assens ikke var videre udsat for Krigens Rædsler, og at der ikke var Fare for dem, der passede de syge der —; saa er Forholdet altsaa det, at den Mand, som det ærede Medlem interesserer sig for, ikke er Veteran, han har ikke faaet Krigsmedaillen, og han kan ikke komme med ind under den Lovbestemmelse, som er vedtaget af Rigsdagen om Veterangaven, og følgelig er Rigsdagen ganske ude af Stand til at følge det ærede Medlems Opfordring, og jeg maa i høj Grad opfordre det høje Ting til ikke at følge det ærede Medlems Henstilling, fordi man da virkelig vilde komme i Strid med Loven. Finansministeriet kan ikke give Manden nogen Hædersgave, naar Lovens Ord er fuldkomment klare og gaar ganske derimod. Derfor maa jeg opfordre det høje Folketing

til ikke at vedtage det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem fra Nykøbing (Valdemar Olsen).

Ordføreren (Mads Larsen): Jeg takker den højtærede Minister for hans villige Udtalelser angaaende det Andragende, som Udvalget foreslaar henvist til Ministeren. Udvalget har ganske rigtigt tænkt det, saaledes som Ministeren har opfattet det.

Til det ærede Medlem fra Nykøbing Falster (Valdemar Olsen) vil jeg sige, at det Andragende, som findes i Betænkningen under Nr. 16, og som han har foreslaaet henvist til Ministeren, vilde jeg personlig gerne have støttet, hvis det overhovedet lod sig gøre, det vil han meget let forstaa, eftersom ogsaa jeg har indbragt et Andragende fra en af de under Krigen 1864 indkaldte, det findes i Betænkningen, men er ikke foreslaaet henvist til Ministeren. Af de Forhandlinger, som fandt Sted i Finansudvalget, saavel som af de Bestemmelser, som findes i Loven angaaende Veterangaven, fremgaar det imidlertid, at naar en Afdeling ikke har været sat paa Krigsfod, vil de paagældende ikke kunne komme i Betragtning. Derfor har Finansudvalget heller ikke kunnet foreslaa at henvise dette Andragende til Ministeren.

Valdemar Olsen: Overfor den højtærede Finansministers Udtalelse: at den Forskel, det drejede sig om med Hensyn til Bedømmelsen af, hvorvidt en Afdeling var sat paa Krigsfod eller ikke, var ikke alene Forskellen mellem de 3 og 5 Skilling, skal jeg henvise til Betænkningen, i hvilken der staar, at det var den eneste Forskel, der var. Det er altsaa fra selve Betænkningen, jeg har det. Derefter udtalte den højtærede Finansminister, at hvad det kom an paa, var, hvorvidt der var et Faremoment til Stede for de forskellige Afdelinger eller Lazaretter, og han hævdede, at der var et Faremoment til Stede ved Lazarettet i Vejle, medens det ikke kunde siges om Lazarettet i Assens. Saa vidt mine geografiske Kundskaber rækker, tror jeg at kunne hævde, at Assens laa nærmere ved Fronten i 1864 end Vejle. Jeg kan derfor ikke indse, at der kunde være et Faremoment til Stede i Vejle, men ikke i Assens. Jeg synes, at den Forklaring er noget søgt. Det er efter min Mening en Uretfærdighed, man begaar mod de Mennesker, fordi der faktisk ikke er nogen Forskel mellem dem og de andre Sygepassere; de har gjort den selv samme Tjeneste og været udsatte for